

AMNELL PIPES

En ny pipmakare trevar in på scenen! Låt mig presentera mig själv och Amnell Pipes. Tjugo minuter från västkustens pärla, Halmstad, bor jag, Mathias Amnell, med fru och barn i en sekelskiftesvilla. Skapare och kreativ själ sedan länge, men sedan 20 år tillbaka primärt inom det digitala i form av foto, webbdesign och programmering.

I juni 2020 hade jag inte mycket mer i verktygsväg än Svensson-verktygslådan med en hammare, en slö såg, lite skruvmejslar, överblivna skruvar från IKEA och tavelspikar man aldrig hittar när de behövs. I skrivande stund sitter jag nere i min pipverkstad med metallsvarv, egenbyggd slip- och polermaskin, briarklossar, ebonitstavar och en massa smått och gott för att göra pipor. Framför mig står en liten väska med mina första egensnidade pipor. Vad hände?

För snart sju år sedan köpte jag av impuls min första pipa och tungbrännare till piptobak. Därefter blev det som vanligt när jag hittar en ny tobak, jag går ”all in”.

Bokhyllan i radhuset fylldes snabbt med pipor och tobak och träffar med Pipklubben blev årets höjdpunkter. Det var på mitt första årsmöte med Pipklubben som jag träffade pipmakaren Jonas Rosengren, som av en händelse bodde i samma stad som mig, Halmstad. Några veckor senare satt jag nere i Jonas verkstad och inne på småtimmarna fick jag frågan om jag ville göra en egen pipa. Svaret var självklart och under några kvällar de kommande veckorna fick jag tillverka min första pipa med hjälp av ett riktigt proffs. Vilken dröm.

Att tillverka pipor kräver mer plats än vad jag för stunden hade i radhuset och drömmen att fortsätta pipmakandet fick ligga lite på is. För två år sedan flyttade jag till villa och utsåg snabbt ett rum i källaren

till rökrum och blivande verkstad. Sedan hände inte mycket. Tydligen krävdes det en pandemi för att få tummen ur. Att hålla avstånd, undvika onödiga möten, bygga hemmakontor och fundera på hur livet hade varit utan toapapper blev den nya vardagen för oss alla. Sommaren 2020 kände jag att jag behövde något nytt att fylla kvällar och helger med för att fly verkligheten en stund. Med en knuff från en stöttande fru bestämde jag mig för att äntligen ta tag i pipverkstaden.

I november hade jag allt på plats och började snida på mina första pipor. Alla pipor har hittills haft ett eller flera, för mig nya, moment och utmaningar. Det kan vara en ny stil på munstycke, paneler, military mount, bulldog-”rillor” eller accentmaterial på halsen. Min senaste utmaning är att kon-

sekvent kunna forma en klassisk billiard.

Så, nu är verkstaden igång. Jag har lärt mig hur ont det gör att bli slagen på fingrarna av en svarv uppe i 1700 rpm, hur snabbt man kan slipa upp en knoge på en slipplatta och hur snabbt allt kan gå fel när man vrider åt fel håll på fel ratt på svarven. Några pipor har det blivit, mer briarrot är på väg och kreativiteten flödar. Vad är nästa steg? I skrivande stund har jag några utkast på stämpel till piporna och därefter kommer den ack så viktiga utmaningen, att sälja mina alster. Jag ser även fram emot en tid då pandemin har släppt greppet och jag kan försöka bjuda in mig till flera av våra eminenta pipmakare i landet i strävan efter att lära mig mer. Med den här artikeln har jag dessutom börjat på ett länge planerat bidrag i Rökringar i form av att skriva artiklar.

Amnell Pipes